

השוחט פרק שני חולין

כט.

כינויים נדירים

०६

פְּזַיְלָה הַבָּא אִיכָּא רֹגֶב. וְלֹא
מְגַמֵּרָה לְמִמְנוּ לְמַשְׁקָה
וּמְסֻכָּן וְלֹא דָמְלִי לְדַבָּר
שְׁלִיל דָם מִן שָׂעִיר כְּ

כְּבִידָה שְׁחוּטָה אַחֲרָתָה וְגַמְרָה שְׁחוּטָה כְּשֶׁרֶת
אַיִל אָמָרָתָה מְחַזֵּה עַל מְחַזֵּה כָּרוֹב אִימְרָפָא
לְהָה מֵי סְבָרָת בְּבָהָמָה לֹא בְעֹוף מִמָּה נְפַשֵּׁךְ
אַיִל מְחַזֵּה עַל מְחַזֵּה כָּרוֹב הָא עֲבִיד לְיהָ
וּבוֹא אַיִל מְחַזֵּה עַל מְחַזֵּה אַיִל כָּרוֹב לֹא
עֲבִיד וְלֹא כְלָום ח'ש⁶ הָרִי שְׁחוּטָה חַצִּיקָה
פְּגָנָום וּפְסָמִיךְ עַלְוָן כָּל שְׁחוּטָה וְגַמְרָה שְׁחוּטָה
כְּשֶׁרֶת וְאַיִל אָמָרָתָה מְחַזֵּה עַל מְחַזֵּה כָּרוֹב
טוּרָפָה הָוָא אָמָר רְבָא יְשָׁאָנִי לְעֵנִין טְרָפָה
כְּבָעִינָן רָוב הַנְּרָאָה לְעֵנִים אַל אַבְּיָה וְלֹא כָּל
כְּבָעִינָן הָוָא וְמָה טְרָפָה דְּבָמְשָׁהוּ מִימְרָפָה הַכָּא
כְּבָעִינָן רָובָא כְּבָעִינָן רָוב הַנְּרָאָה לְעֵנִים
שְׁחוּטָה דָעַד אַדִּיכָּא וּרְבָא לֹא מוֹתְכָשָׂרָא לֹא
ח'ש⁷ דְּכָבָעִינָן רָוב הַנְּרָאָה לְעֵנִים אַל אַבְּיָה
עַלְמָא מְחַזֵּה עַל מְחַזֵּה אַיִל כָּרוֹב וְיַי אַחֲרָמָר
רְדָבָר כְּבָעִינָן רָובָה לְעֵנִין פְּסָח אַתָּמָר⁸ הָרִי שְׁחוּטָה
שְׁרוּאָל מְחַזֵּה טְהָוִרִים וְמְחַזֵּה טְמָאִים רָב
אָמָר מְחַזֵּה עַל מְחַזֵּה כָּרוֹב וָרָב כְּהַנָּתָן⁹
אָמָר מְחַזֵּה עַל מְחַזֵּה אַיִל כָּרוֹב וְהַתְּמִימָן
רְדָבָר דְּכָתִיב יְאִיש אִיש כִּי יְהִי טְמָא לְפֶשֶׁת
אִיש גְּדָחָה וְאַנְּ צִבּוֹר גְּדָחָן: רָוב אֶחָד
כְּעֻפָּק: תְּנִינָא חֲדָא זִימָא רָבוֹ שֶׁל אֶחָד
בְּמַמְוֹהוּ (הַכְּשׁ פְּשָׁה סְמִין) אָמָר רָב הַשְׁעָרָא
זְדוֹא בְּחַולְןִי יְהָדָא בְּקָדְשָׁים וְיְרָכָא דָא
אַשְׁמוּעָן חָולְןִי הַתָּם הָא דְסִינִי לָהּ בְּרוֹבָא
מִשְׁם דְלֹאו לְדָם הָא צְרָךְ אַכְלָ קְדָשָׁם

כדי שמייטה מחרטה. סייעו שער סדרה
כך נצעיר רוכז עיס ותמם גמלה נעל
כיוון דבאה כנפי חולין לה סבבומה וכורית
לה בפוקומת בגונגראן הלא צ"מ לח' יט
בענין: גל נטעו. דמים נפקן
בסדרה כדמותם: כל עבד ליש
רוות. ותומתרכז מוקמי סדרה: גל
עבד לה כלוט. מונע מילפסה: חלי

תורה אוור השלש
1. דבר אל בני ישראל
לאמר אויש איש כי תהי
קמעו לפשׁ או בךך
רחהקה לכם לדורותיכם
ויעשה פשׁת ל...
במדבר ט י
2. וכי תונבר ובה
שלמים לוי לאנוגט

טוקף רשות – רוב הנאה לעניין. כי
וְיִתְהַגֵּן מִזְמָרֶת עֲלֵיכֶם
בְּכָל מִזְמָרֶת שְׁנִינָה
בְּכָל אָדָר מִזְמָרֶת
מִתְמָלֵא מִשְׁמָנָה יוֹם נֵצֶר
בְּכָל נֵצֶר קָדוֹשׁ צָבָא
יוֹם קָדוֹשׁ צָבָא וְיִמְלַכֵּן
בְּכָל שְׁנִינָה וְיִמְלַכֵּן
בְּכָל שְׁנִינָה.

שיטה מקובצת

[ג] דוחה טמא לאנפוש איש כי יהוה טמא לנפש איש זיהה לשלוי; [ד] מבדיל עזקה קרייבו; [ה] שיטה שלוח קדושים הכהילק; [ו] ברוב שנים שלא היה יכול לגמוך ולמרוק את החשיבות במלות;

[ז] ומירק בכאן אחר אמר

דרכיך כולה ואישם עניין
לא צרך אמא בפלנא סגי
הנה מיסתברא רישא בחולין
עדתך רישא בקדושים המולק
שחתו כשרה מליקתו כשרה
שי שחתתו כשרה אלא רישא
ככבי לה רב שמי בר אשיה
ח' בקדושים הא איכא עלות
שם רוב אחד בעוף הא איכא
בכל אחד ואחד ובדין הוא
ביחד סימן משיח לא פסיקא
כבי יהודה אומר עד שישחות
בחולין שידר אלא אשיה אמר
אשין כאחד שחתתו כשרה
מא יקדושים הינו דלכחהלה
שנים שוחטים זבח אחד
מבר רב בתנא הזבחו כתיב
ריש רב' רש'ב' סבר רישא בחולין
ינו רוכו של אחד במותו
לפלי ששינו "הביבאו לו את
ל לא מירק והוא פסול לך
מר יכול לא מירק והוא פסול
אם

המר יאנטינוס: על ידו. צפינו כמו
מקול בתקדים לנו כי ברוך זnis:
קדושים. ומלען יכול לנו מלך ים
כריימן קה צפילני סורות וכוכב
מנוא

וחומר בו מיי סכטן חמיטה ומינמה וממגר לְקָנֵב; ומילך.
ונככלם, ומפני צפנינו סס דלמיין למלך יולע גל מירק
ויז' דרישת מולין קוס צמיעין מינא ומגנו קיטל מוש
ויאצודס נלהס הולר עלהן כלע'ן כלע'ן ותינען כל עבדות יס'רין.

הנ' מה מאכ' ק' צמוך ולקכנד סדס לפיטר
(שווינרין ד' פ'): מערכ' הסדס מיל' די ניני
לכן. ווילך נצטט כוון ריב' חדד צב'ו
פיטר נטמיהו סה' ה' כ' סווין גן סה' מיל'

הנתקל בר' יונה ור' יוסי ור' יונה מילא את מקומו כרבם.